

WÕTA ja LOE!

№ 10. — 4. aastakäik.

Jõi enese furnuks.

„Rumeenia meisterjoomari“ lõpp.

Bukaresti lähedal suri neil päevil Simeon Onica nimeline mees, kes oli kuulunud „Rumeenia meisterjoomarina“. Ühes küllas pühitseti viinamarjade lõikuse lõppu. Warsti olid kõik pidulised jooanud, ja Simeon Onica wedas kihla, et ta wõib weel juaa pange täie weini. Kihlweedu wõeti vastu. Simeon tihjendas pange täie weini ja jõi sellele weel peale liitri kanget wiina. Aga järgmisel hetkel ta wajus furnuna kokku.

Kõik wiinamarjade kaswatajad ümbruskonnast ja paljud linnainimesed Bukarestist tulid Simeon Onica matusele. Matuserongi ees sammus mustlasorkester, kellele järgnes harilik taluwanker, mis ehitud wiinamarjapõõsa lehtedega. Wanril oli püst wiinawaat, milles aset- ses Simeon Onica laip.

Püstist asendis lasti ka waat hauda. Matusejõõming kestis hilis- bönti, ja selle kestel loeti ette Onica testament, milles ta pärandas wennale kogu oma waranduse ja ka „Rumeenia meisterjoomari“ tiitli.

„Esmpt.“ 1934.

Jnimeste hullustusel pole piiri. „Kui nemad endid arwastid tar- gad olewat, on nemad jõledaks läinud“ Room. 1 : 22. See maksab ka selle ülitarga sajandi kohta. Apostel hoiatab: Urge ekstse mitte Jumal ei anna ennast mitte pilgata. Sest, mis inimene tial küllwab jeda ta ka lõikab: Sest, kes oma liha peale küllwab, see lõikab lihast hukatust . . . Gal. 6 : 7—8. Seegi juhtumus tõendas uuesti jeda Ju- mala kõikumatus kõiblist seadust. Patu palk on surm. Room. 6 : 23. Ja kujutagem ette tänapäewa ristiniimesi — nad wõiwad weel pidut- sedita ja prastida, kui teine on pattudes hukkunud, kuna ometi selgesti on õeldud, et joodikud ei pea mitte Jumala riiki pärima (1. Kor. 6 : 10). Etin joomine kuni meisterjoomise auastmeni, seal igawikus pole aga tilkagi wett keele jahutusjeks waewade waewas. Luuk. 16 : 24. Hirmus on hukatus, hirmus on elu pattudes! Ja õudne ning kole ka see pärandus, mida seesugune õnnetu joodik pärandab omaksele. See on „neetus“ pärandus. Mida pärandab sina oma lastele? Kas oma halwad eluwitid ja inetu elu eeskuju ning wõib olla sama õudse surma, wõi midagi paremat? Do, neid õnnetuid lapsi, kes sarnasest perekonnast wõrsumad!

Säbi surra!

Dr. Stuart Holden jutustab ühest noormehest, kes oli suremas, kuid oli tema läbi juhtitud Jeesuse juure. Ta oli elanud wiisakat kuid muretut, pöörmata elu. Teada saades, et tal on veel waid päew wõi paar elada, dr. Holden ütles talle: „Mu sõber, oled sa kindel, et Kristus on sind päästnud?“ „Do, ja!“ wastas ta, „mu hing on päästetud, kuid mu elu on kadunud. Ma ei karda surra, kuid ma häänenen surra.“

Nii paljud elawad muretult maailmas selles hääs lootuses, et surtwoodil saawad veel armu ning päästmise osaliseks. Paljuil jääb see küll igawesti petlikuks lootuseks. Surm tuleb nii äkki, et pole mingit võimalust „haige woodil pöörmiseks.“ Ja need, kes saawadki jeda armu, peamad küll tunnistama, et nende elu on kadunud. Midagi hääd pole kaasa wõtta igawikku, kui ainult kurwad mälestused. Säbi filmis wiitwad paljud waid, nagu keegi ütles „kottitais konte“ Jumalale. Kõik nooruse ilu, jõud ja anded on hukatud maailma teedel. Tahad sinagi olla üks neist?

Refleami ajajärgul.

Me elame näituse ajajärgul. Igalühel on midagi näidata, ja kõite esitatakse.

Dlin hiljuti ühel näitusel, kus wiinapõletajate ja õllepruulijate parimaid masinawärke näidati.

Tuli tahtmine ette panna, et need samad isandad paneksid toime järgmisel aastal näituse, kus oleksid esitatud mõju ja tagajärjed, mis nende masinad ja joogid korda saadawad inimesis.

Nad wõiksid näiteks Londonist ja 100 ingl. penikoorma kauguselt piirkonnast tuua kõik wangid wangimajadest ning kõik waeled ja kodutud, milleks nende äri neid on teinud.

Et see paremini pildi annaks, wõiksid nad iga päew toime panna joodikute naiste, alasti laste, leskede ja kõiges wiletsuses elawate demon-stratsoone, ja et teha pilti veel täiuslikumaks, wõiksid nad tuua näitusele paar õige laastatud ja soppast joodiku kodu.

Kuid mõju oleks veel ehtsam, kui see näitusele wälja pandud hull saaks meelte ärituseks alkoholi.

Eiis eht saaks kuulda samasuguseid kirumisi, tooreid ja jõlemaid jutte, milleid tarwitatakse seesuguses seltskonnas. Eiis näeks muidugi ka harilikke taplusi, mis aina käiwad alkoholi kannul ja mis sageli lõpewad mõrtsukatöödega, kohtutega ja wõllaga.

Seesugune näitus jätaks kindlasti hea mõju üldse seltskonnale ja eritigi kristlikkudele inimestele.

Kui wafikast kaswatada toas lehm.

Kummaline lugu Inglismaal.

Inglismaal, Hampshire's teatatati ühes wäikeses külas küllawane-male, et teegi küllaelanit peab lehma toas. Kohe saadeti faks sandarmite äramärgitud majja — madalasse õlgtatusega onni. Nad nägid elutoas lehma ja kolm last, kes sagisid lehma ümber. Pool tuba oli määratud lehmalaudaks ja madal laudaed eraldas lehma aseme muust eluruumist.

Onni omanik seletas sandarmitele, et ta ei saa parima tahtmise juures lehma toast wälja ajada. Wäikese wafikana oli ta tuppä toodud ja kuna lapsed temast tundsid suurt rõõmu, siis ta jäetigi sinna neile mängufeltfilisiks. Ühel päewal, kui wafikas oli juba suure tiiti suuremaks kaswanud, siis märkasid majaelanikud omaks ehmatuseks, et mullik ei mahugi enam wälja madalast ja kitsast uksest. Kuna misti hinna eest teda ei tahtud tappa, siis jäi kõik wanawiisi, kuni naabrid wiimaks tõstsid kaebust. Küüdi aga pidi mees tahes wõi tahtmata kutsuma lihuniku, kes tappis tuppä wangistatud lehma.

Õnnetum on aga selle inimese lugu, kes hellitab oma „pistpatte“. „Püüdkie kinni need wäikesed rebased, mis wiitnamäe ära rikuwad!“ ütleb Jumala sõna, Kuid kahjuks ei pööra paljud tähelepanu sellele, waid püüawad ikka wabandada oma nõrkust, kuni ühel päewal märkawad, et neist pistpatudest on wõrsunud häwitawad kired, mis tähdawad kogu südame ja mõtteilma ning pidurdawad igasuguse arengu ja lämmatawad usu, armastuse ja muud paremad, pühamad püüded. Weel enam — igawesti hukka saadawad nad inimelu. Patt on hirmus, pattu ei saa hellitada, waid temast on waja wabaneda kohe alul, kui weel on wõimalik wõita ja surmata, muidu surmab ta meid.

Kui palju kurbe näiteid elust ja¹ Piiblist. Juudase pöuepatuks oll tung rikastumisele. Ta ei surmanud seda ja sellest kaswas raha-ahnus, mis wiimati wiis Juudase kõige hirmsamule patule — Isfanda äraandmisele ja endatapmisele. Olgu ta meile hoitatawaks eeskujuks. Teine kurb pilt on meil Simsonist. Jumal kutsus teda suurele ülesandele, kuid ihalikud kired maksid selle wahwa mehe wabaduse ja elu. Dieks ta neid kohe alul surmanud, poleks tal olnud seda kurba lõppu. Samuti kuningas Salomoniga juhtus see. Argem hoidkem oma pöuepatte, waid häwitagem nad!

Ons kõik patused?

Waremalt mängiti Inglismaal noole ja wibuga üht wana mängu. Seal juures pidi teegi teatud saugusest 10 noolt ühest rõngast läbi lastma. Kui üks nool kõrwale läks, siis öeldi: „Sa oled patune.“ Ja kui üks wõi koguni kõik eesmärgist mööda läksid, siis sai lastja ikka sama nimetuse: Patune. Jumal ütleb: „Kes ühest käjusõnast üle astub, see on kõigist süüdlasest arwatud.“

Keegi ei waidle selle wastu, kui talle öeldakse, et ta patune on.

Uga öeldagu: „kurjategija“ — siis ollakse sügavasti haavatud. Miks? Üks on Jumala, teine teiste inimeste vastu patustanud.

„Rõik on pattu teinud ja Jumala auft ilma.“ Rooma 3:23

Laulud.

Wiisil: Sind, Isjand Jumal kiidame. P. 30.

Üks tund Jeesuse jalge ees, Me tahame nüüd üheskoos Ta pühast sõnast õppida, Mis meile armust annud ta.

Üks tund Jeesuse jalge ees, Kui Püha Waim on meie seas, Meid ilma käreft lahutab Ja hinge raskust taotab.

Üks tund Jeesuse jalge ees, Ta armusõna õppides, Mei' hingel' õnnistuseks saab, Meid taewa vastu walmistab.

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja, P. Lisa 30.

Oh kui helde on me Jeesus! Armust kõige rikkam ta; Teda mõime kõigis paigus, Jgal ajal paluda; Oh, kui sagedasti saame Waewa tunda asjata, Sest et wahest unustame, Kõigis teda paluda.

Died nõder, suures mures, Noomib käst sind pealegi, Armu leiab Jeesu juures, Tõtta aga palwele! Kui maailm, patt kawalasti, Sind on saanud efsita', Jeesus aitab usinasti, Siis, kui teda palud ja.

Ara mine minust mööda, Armas Jeesuke! Wõta minu palwet kuulda! Nüüd ja alati!

Roor: Jeesus, Jeesus, Sind nüüd palun ma, Siis kui teistel armu annad, Anna mulle ka!

Südamest nüüd palun wäga Armu sinu käest, Paranda mu hinge wigal! Päästa patu wäest!

Üksnes sinu juure tulen, Armu otsima, Kõlwatu ja nõder olen, Uskma õpeta.

Wiisil: Jeesusest ei jätta ma. P. 161.

Tugewad on Jeesu käed, Need mind igamesti hoidwad, Kui kõik sõbrad lahtuwad Ja mind üksi maha jätwad; Ei mu Jeesus lahtu m'ust, See on minu kindel troost.

Jõulualbum „Jõuluõhtu“ ilmub jälle. Nägus, fisu-
rifas, pildirifas ja odaw.

Hind 25 f. Saatke juba waratult tellimisi f. l. talitusse.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Ilmub 1 x kuus. Maffab aastas 30 f., 1/2 a. 20 f., wälismaale 60 f. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatimisiõni heaks, tellimisi ja kaastõib saata toimetaja aadressil — Päikele 5—7, Tallinn. Tel. 446—22.

Ilmub 18. septembril 1935.

„Kõlwaja“ — R. Kaups — trükk, Keilas 1935.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU